

S-uličník

První ročník, č.3, prosinec 2018

www.zssulice.cz

- ✎ Ohlédnutí za podzimními akcemi*
- ✎ Čtení před spaním - autorské povídky redaktorů*
- ✎ Reportáže „Advent pro seniory“ a „Vánoce očima dětí“*
- ✎ Bleskové rozhovory s našimi učiteli*
- ✎ Pomáháme - tisková zpráva školního parlamentu*

Milí čtenáři,

poslední adventní týden nás ve škole vítají tváře zružovělé bruslením, dětské hlasy u klavíru a koled, vánoční povídaní a čtení. Třetím číslem S-uličníku vám otvíráme dveře do klidné a voňavé prosincové atmosféry. Uvařte si dobrý čaj nebo svažené víno a užijte si ji s námi - třeba společným rodinným čtením (nejen) autorských příběhů našich reportérů.

Redakční rada: Štěpánka Brabcová, Kateřina Jágrová, Aleš Kocman, Eliška Kubalová, Kateřina Kučerová, Jakub Kuchař, David Mašek, Andrea Merglová, Dan Moučka, Adéla Nováková.

Úvodní slovo, korekce: Monika Švedová

Externí spolupráce: žáci, žákyně a učitelé ZŠ Sulice

OHLÉDNUTÍ ZA PODZIMNÍMI AKCEMI

Vzpomínka na školu v přírodě v září.

Lépe jsme se poznali a zažili společná dobrodružství.

V říjnu jsme oslavili stoleté výročí založení samostatné republiky. Projektový den ve škole, spojený s oslavami výročí, stál za to.

Naši sedmáci ve spolupráci s vedením obce pokládali věnce u pomníčků v katastru Sulic.

Koncem listopadu se děti vánočně naladily u pečení perníčků.

Na začátku prosince k nám zavítal Mikuláš s početnou družinou. 😊

Adventní setkání pro seniory ve škole

Markéta Černá

Jednoho dne se ve škole uskutečnilo adventní setkání pro seniory. Byla to moc hezká akce a myslím, že se našim seniorům líbila. Vystoupení měly děti z mateřské školy, a pak nastoupila sedmá třída, která tancovala. Celé představení nacvičila 7.A sama. Když sedmá třída skončila, všichni tleskali a bylo vidět, že se jim vystoupení opravdu líbilo. Když sedmáci odcházeli, pustili seniorům písničku, aby si mohli zatančit. Následovalo ještě vystoupení mažorettek. Zahřálo nás, že jsme naše seniory snad opravdu potěšili - domů odcházeli s radostí v očích.

Vánoční přípravy očima dětí

Anketa Davida Maška

Zeptal jsem se dětí ve všech třídách, jak se připravují na vánoce. Zajímalo mě, jestli pomáhají rodičům s vánočními přípravami, jaké cukroví je jejich nejoblíbenější, které tradice v rodině dodržují a kdy zdobí stromeček. Můžete zkusit uhádnout nejčastější odpovědi, a teprve poté číst dál ☺.

Nejoblíbenější cukroví: perníčky a vanilkové rohlíčky.

Jak pomáháme rodičům: s pečením cukroví a vánoční výzdobou.

Nejvíce dodržované tradice: rozkrajování jablíčka, šupina do peněženky.

Kdy zdobíme stromečky: třetí adventní neděle nebo těsně před vánoci.

Prosincová poezie Kačky Kučerové

Vločky k zemi padají,
vánoce nás vítají.
Stromeček se kupuje
a lidstvo se raduje.
Veverky včas chodí spát,
oříšky nám nechtěj dát.
Světýlka se rozsvicí,
naš dům vidím zářící.

AUTORSKÉ PŘÍBĚHY REPORTÉRŮ S-uličníku

Kouzelný koberec

Eliška Kubalová, Štěpánka Brabcová, Áďa Nováková, Kačka Jágrová

Venku byl mráz, až praštelo, sníh jiskřil a křupal pod nohama. Áďa, Eliška a Štěpánka se sešly u Kačky doma, aby tu společně přespaly a oslavily advent. Kačka připravila bojovku „Hon na cukroví“. Hledalo se úplně všude, až došlo na půdu. Schovávala se tady spousta krásných a tajuplných věcí, ale naši čtveřici padl do očí pestrý, zaprášený koberec. Když ho společně rozvinuly, zaujaly je čtyři kruhy a na nich cizí jména – Bramboslava, Šiškoslava, Břejloslava a Slavěna. Zvědavost velela děvčatům zkusit si stoupnout na kruhy. Koberec začal zářit a každá byla náhle oblečená úplně jinak – velmi staromódně. I půda byla najednou úplně jiná. Po schodech scházela Bramboslava, Šiškoslava, Břejloslava a Slavěna – tak je totiž oslovovali poutníci, které dívky potkávaly v krajině beze sněhu, prozářené pozdními slunečními paprsky. Nemohly uvěřit svým očím, když se před nimi zjevili pana Maria a Josef a ptali se, jestli nevědí o nějakém úkrytu, kde by mohla Marie přivést na svět dítětko. Teď teprve všechny čtyři pochopily své poslání a úlohu kouzelného koberce. Musely zachránit svatou rodinu a Ježíška! Protože ale byly v cizí zemi a navíc velmi krátce, netušily, kde úkryt hledat. Šly tedy s Marií i Josefem směrem ke kouzelné půdě. Nakonec Kačka, vlastně Slavěna, uviděla za vesnicí pod lesem dobře ukryté, malé jesličky. Bylo tam krásně teplo a útulno, společnost všem dělal malý oslík a ovečka. Šiškoslava navrhla, že budou raději hlídat venku, kdyby přeci jen někdo přišel. Všude ale bylo nádherné ticho, a když se dívky šly podívat dovnitř za Marií a Josefem, uviděly v jesličkách spící dítětko, které Josef kolébal. Naše čtveřice úplně ztratila dech nad tou krásou – vtom ale uslyšely zvuky zvenku a moc se polekaly, že právě narozenému Ježíškovi hrozí nebezpečí. Bramboslava trochu bázně pootevřela dveře, a kdo tam nebyl? Tři králové! V ten okamžik bylo dívkám jasné, že jejich úloha skončila. Rozloučily se s Josefem, Marií i s Ježíškem a pomocí koberce se zase přenesly zpět do současnosti, oslavit společně vánoce. Nikdy už ale nezapomněly na vánoční výlet, který je tolik chytil za srdce.

Terezie a zlatý klíč

Dan Moučka, Andrea Merglová, David Mašek, Kačka Kučerová

Terezie stála na osamělé vlakové zastávce uprostřed kvetoucí louky a čekala na vlak svého života. Ten měl ale velké zpoždění. Když konečně dorazil, ve dveřích se objevil podsaditý průvodčí s nenápadným, ale velmi důležitým balíčkem v podpaží. Terezie se vrhla k průvodčímu. Vyrhla mu balíček z ruky a prudce strhla obal. Uvnitř našla malý rezavý klíč. Protože čekala safírový prstýnek, vztekla hodila balíček do kolejiště. Otočila se a odcházela, ale andělská záře vycházející z kolejí jí donutila vrátit se zpátky. Zahozený klíč mocně zářil a lákal

Terezii k sobě. Neodolala a vrhla se za klíčem. Ve chvíli, kdy si ho obdivně prohlížela, ohlédla se a bylo to její poslední ohlédnutí. Bylo slyšet jen skřípějící brzdy přijíždějícího vlaku. Terezie stála v kolejišti a nevěřícně se rozhlížela. V dálce viděla jen odjíždějící vlak a nevěděla, co se stalo. Má být přece mrtvá a ona tu stojí. Náhle se před ní zjevil anděl. „Ty už mrtvá jsi“ řekl, „vždyť jsi přeci lezla na skálu a povolila ti karabina“. A tak Terezie zjistila, že zářící klíč je od nebeské brány. Odešla do nebe a stala se také takovým andělem, který se zjevuje lidem, jako byla ona sama. Vždy je upozorňuje na to, že nic nemusí být takové, jaké se na první pohled zdá.

Bleskové rozhovory s našimi učiteli

Mgr. Vlad'ky Gajdošové se ptaly:

Eliška Kubalová a Štěpánka Brabcová

Jak dlouho lyžujete?

Lyžuji od osmnácti let. Na střední škole jsem závodila na běžkách, ale sjezdovky mi přirostly k srdci až později.

Jaké předměty jsou vaše oblíbené?

Mám ráda zeměpis, přírodopis a tělocvik.

Co jste chtěla dělat jako malá holka?

Přála jsem si závodně jezdit na koni.

Mgr. Dáši Gabrielové se ptal:

Aleš Kocman

Jaké pohádky sledujete o vánocích?

Každý se rok se ráda podívám na novou štedrovečerní pohádku a mojí klasikou je Mrazík.

Z kterého dárku jste měla radost jako malá?

Z vláčku, který jsem si moc přála, a z velkého červeného alba na známky - vešlo se jich tam tisíc.

Co si přejete pod stromeček letos?

Knížky a nějaký krásný batoh.

Mgr. Moniky Vrbovcové se ptal:

David Mašek

Jaké druhy cukroví pečete? Baví vás to?

Ráda pečú všechny druhy. Pečeme rohlíčky, linecké, perníčky a pracny. Nikdy se nám ale nepodaří všechno ozdobit, protože děti velmi rychle ujídají ☺.

Jaké vánoční tradice máte ráda?

Pohádky, šupinu do peněženky a koledy. Všichni hrajeme na nějaký nástroj, proto vždy společně muzicírujeme.

Prozradíte vaše rodinné štedrovečerní menu?

Snažíme se držet půst, abychom viděli zlaté prasátko. Začínáme rybí polévkou, pokračujeme šunkovými rolkami s křenem a jako hlavní chod si dáváme kapra s bramborovým salátem.

Bc. Kateřiny Vinšové se ptal:

Dan Moučka

Proč jste se rozhodla odejít ze základní školy v Těptíně?

Nelíbily se mi kroky a názory tamní paní ředitelky.

Chtěla jste učit prvňáky?

Ano, když jsem se dozvěděla, že dostanu první třídu, bylo to moc fajn.

Jaké to je, být učitelkou?

Mě to baví, neumím si představit, že bych dělala něco jiného.

Tisková zpráva ze školního parlamentu ☺

V letošním roce získala školní budova nové podlaží s krásně vybavenými učebnami. Jsme za ně vděční našemu zřizovateli (obci Sulice) a uvědomujeme si, že každý takové štěstí nemá. S úvahou, že bychom mohli pomoci někomu, kdo to potřebuje, přišly děti ze školního parlamentu. Rozhodli jsme se zapojit do projektu **TEPLO pro Ukrajinu**. Rádi bychom ale pomáhali celý rok, nejen o vánocích. Proto se staneme celoročním partnerem humanitární organizace:

Chut' pomáhat, která má za cíl podpořit potřebné lidi na Ukrajině, zejména děti a seniory. Jejich největším problémem je nedostatek dřeva na topení, které si sami nemohou na zimu opatřit. Chceme proto různými způsoby během roku přispět na pomoc těmto lidem. Naším prvním projektem je nabídka tzv. motanek. Jedná se o tradiční, ručně vyrobenou, ukrajinskou panenku. Samotná panenka je neprodejný dárek pro všechny, kteří touží podpořit projekt TEPLO a zahřát tak potřebné ve městě Krasnohorovka, kde také byla ručně vyrobena.

Více informací se dozvíte na stránce: www.chutpomahat.cz
Děkujeme všem, kteří nás v této snaze podpoří.

Josef Kabele, ředitel školy